

Pettymysten päivä ja ylistyksen yö

Eksyin näihin maisemiin,
kun aika ohi juoksi.
Oudon kansan satamiin
näin veneen heitti vuoksi.

Tiennyt enhän paljonkaan,
kun alkoi elonpolku.
Nyt taas tiedän kylmän maan.
No se on ehkä alku.

Jossain kaikki jaetaan,
vaan kukaan saa ei syödä.
Jossain lapset surmataa,
vaan rosvoa ei lyödä.

Tuskin täällä montakaan
on hyvää tietä ollut.
Silti meitä kantamaan
on Jumalamme tullut.

Nyt pettymysten päivää hautaa
ylistyksen yö,
kun vaikka aurot sielun routaa
sydän vielä lyö.
Ja katsoessain toivon silmään,
avun valkamaan
Saan aavistuksen siitä, kun nään
kasvot Kuninkaan.

Koitettu on maailmaa
niin paljon parannella.
Monta uutta ideaa
he saivat asetella:

järkiniekat nerokkaat,
ja runoilijat suuret:
arvaamattaan juonikkaat,
ja paljon pahan juuret.

Siihen viimen kyllästyin,
ja laskin pilkkakirveen.
Suuruuteni suuren myin,
ja heitin mustaan järveen.

Ilmaiseksi saatu on
vain kaunein, maailmasta.
Veri suuren sovinnon
ei lakkaa kantamasta.

Nyt pettymysten päivää hautaa...